

In de kwekerij te Genolier van l'Association forestière vaudoise werd bijzondere zorg besteed aan het verkrijgen van planten van goede rassen en van goede herkomst. Noot, tamme kastanje en populieren hadden de bijzondere aandacht.

Vermelding verdient nog dat de bosbouw bibliotheek van het vroegere Centr. International de Sylviculture thans weer is ingericht te Genève en opengesteld voor alle bosbouwkundigen.

HEDENDAAGSE BOSBOUW

door

B. STOFFEL.

De Heer B. STOFFEL, nestor onder onze leden, schreef ons onder bovenstaande titel het volgende. Wij willen deze uiting, waaruit zoveel liefde voor ons bos spreekt, onze lezers niet onthouden.

Redactie.

Naar aanleiding van de bijdrage van Ir JURRIAANSE in het Octobernummer, bracht ik een bezoek aan een bos in het Sallandse landschap dat \pm 50 jaar geleden op vochtig gelegen heidegrond werd aangelegd door zaaien en planten.

Sedert 16 jaar was ik daar niet, maar de bosontwikkeling verheugde mij in hoge mate.

De arbeid die hier was verricht, bestond hoofdzakelijk in het onderhouden van wegen en paden, en inplanten waar dit nodig bleek te zijn.

Aan het uitdunnen van dichtstaande groepen was weinig gedaan, en waar om andere redenen bomen gehakt waren, stond voldoende jonge opslag. Europees eikenhout had zich goed ontwikkeld en de jaarlijkse afval van 2 jaargangen was nog te zien, maar de rest was reeds vergaan tot werkzame bosgrond, zonder heide of zure plantengroei.

Op sommige plaatsen lag nog hypnummos, maar dit was in de aftocht.

Eikenbomen die vroeger appelboomkronen droegen, hadden nieuwe toppen gemaakt tot verlenging van de stam. Beukenhout groeide er niet en evenmin de Am. eik. Een grote groep geplante groveden, douglas, fijnspar, lariks, 40 jaar oud, vertoonden allen dezelfde hoogte en mooie bosgrondvorming.

Berk die als overal zich zelf het beste zaait, was in pracht exemplaren te vinden; elshout hier en daar aan sloten. Op enkele plaatsen waren open ruimten gelaten ter wille van 't natuurschoon.

Mijn indruk was: een véél belovend jong bos aangelegd door een eigenaar zoals Ir JURRIAANSE zich de eigenaar wenst.

Dikwijls wordt in de bosbouw van de natuur meer geëist dan deze kan geven.

Mij heeft de ervaring geleerd dat wat men met economische bosbouw meent te kunnen bereiken, meestal niet aan de verwachting beantwoord. Waar dit wel het geval is, werkt men op meer vruchtbare grond dan ons normale heidezand.

De jaarlijkse bosafval van het gemengde bos verbeterd iedere grond, hoe arm deze in de aanvang ook is, en in het bedoelde bos was dit voldoende merkbaar, maar voor er van economisch bos sprake is, zullen er nog wel enige jaren verlopen.

Dat hier de snelgroeiende douglas niet meer hout gevormd heeft dan de Europese naaldbomen, schrijf ik toe aan de dichte stand.

Wat Ir JURRIAANSE schrijft over de snelgroeiende exoten n.l. dat deze de grond uitputten en door hun afval wel minder aan de grond zullen teruggeven dan de Europese houtsoorten, kan men wel vermoeden, maar is nog niet bewezen.

De zéér oude en zware naald- en loofbomen in andere werelddelen, staan op vruchtbare grond die niet te vergelijken is met ons heidezand.

Om onze arme zandgronden te bebossen op een wijze die in alle opzichten bevrediging schenkt, is zeer veel geduld en praktijk ervaring onmisbaar. Het is een werk voor vele geslachten en wij zien met verlangen uit naar de resultaten van het opgerichte bosbouwproefstation.
